

Українські народні казки - казки для дітей

Рукавичка

Рукавичка Був собі дід та загубив рукавичку. От біжить мишка, улізла в ту рукавичку та й сидить.

А це скаче жаба та й каже:

— Хто, хто в цій рукавичці?

— Мишка-шкряботушка. А ти хто?

— Жаба-скрекотушка. Пусти і мене.

— Іди.

От біжить зайчик та й каже:

— Хто, хто у цій рукавичці?

— Мишка-шкряботушка й жаба-скрекотушка. А ти хто?

— Зайчик-лапанчик. Пустіть і мене.

— Іди.

Коли це біжить лисичка:

— Хто, хто у цій рукавичці?

— Мишка-шкряботушка, жаба-скрекотушка й зайчик-лапанчик. А ти хто?

— Лисичка-сестричка. Пустіть і мене.

— Іди.

От вони сидять; біжить вовчик і питає:

— Хто, хто у цій рукавичці?

— Мишка-шкряботушка, жаба-скрекотушка, зайчик-лапанчик та лисичка-сестричка. А ти хто? -

Вовчик-братик. Пустіть і мене.

— Іди.

Коли йде ведмідь, гуде, питається:

— Хто, хто в цій рукавичці?

— Мишка-шкряботушка, жаба-скрекотушка, зайчик-лапанчик, лисичка-сестричка й вовчик-братик. А ти хто?

— Ведмідь-набрід. Пустіть і мене в рукавичку.

— Іди.

От і той уліз.

Біжить кабан:

— Хро-хро-хро! Хто, хто в цій рукавичці?

— Мишка-шкряботушка, жаба-скрекотушка, зайчик-лапанчик, лисичка-сестричка, вовчик-братик і ведмідь-набрід. А ти хто?

— Кабан-іклан. Пустіть в рукавичку й мене.

— Іди.

От і той уліз та й сидять.

Коли це йде стрілець, бачить, що рукавичка ворухиться,— він як стрельне — аж там от скільки шкур!